

Overleden

[Om'sHeerenhuis juni 1984]

Nee, ik behoef geen overleden te noemen uit de kleine gemeente. Ik noem er een uit de grote gemeente, omdat hij ons meer of minder bekend was als lezers van Om'sHeerenhuis.

Ds. Jac. Van Dijk. Hij schreef me enkele broederlijke briefjes over z'n genoeg aan de kerkbode en over het bezoeken van de familie **Rinke Tolman**, [in leven acteur, veldbioloog en letterkundige. Ridder in de orde van Oranje Nassau en ere burger van Soest. Zie Om'sHeerenhuis 137 p12]

Toen ik nog een aankomende jongen was, heb ik Ds. Van Dijk enkele malen horen preken.

Die preken kan ik me nog goed voor mij halen. Het ging over de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom en over het gouden kalf. Een oom van mij, reeds overleden, luisterde bijzonder graag naar ds. Van Dijk. Bij zekere gelegenheid was hij in de kerk toen ds. Van Dijk preekte. In die preek haalde de dominee het bekende lied aan:

..... **En Sarie Marijs die zakte door het ijs en kwam op de bodem terecht**

Na afloop van de dienst ging mijn oom naar de kerkeraadskamer en sprak Ds. Van Dijk aan: Dominee, waarom haalde u dat versje aan? Tijdens de hele dienst hoorde ik anders niet zingen dan Sarie Marijs... Even keek ds. Van Dijk hem aan.. Toen begon hij te snikken. Spel en ernst vloeide ineen . In zijn laatste preek, die hij kort voor zijn dood hield, zei hij: Gods kinderen komen huilend thuis. Dan zal Hij alle tranen van de ogen afwissen. Later hoorde ik dat hij op een zekere dag met een blij gevoel opstond. Hij ging midden in de kamer op een paar kussens liggen en vroeg zijn vrouw om een glas water. Toen zijn vrouw met het glas water terug kwam was hij al thuis. Voor eeuwig thuis. De zon ging eeuwig op.

Onze hartelijke deelneming gaat uit naar zr. Van Dijk. De Heere sterke u in de gebrokenheid van ons leven. Gods doden zullen leven! Ook ons doden lichaam. Gode bevelen!